

Niels Frederiksen: Fra flere Sider har jeg modtaget Anmodning om at rette en Henstilling til den højtærede Finansminister vedrørende Toldeftersynet ved Grænsen ved Sønderjylland, det vil sige med Hensyn til Formen og Maaden, hvorpaa dette Toldeftersyn foregaar, sammenlignet med Toldeftersynet paa den tyske Side af Grænsen. Jeg har selv gentagne Gange i Bil passeret Grænsen, og jeg kan ikke nægte, at en Sammenligning mellem Forholdene paa de to Sider af Grænsen virker forstemmende. Jeg forstaaer vel, at man skal være varsom med at kritisere Toldembedsmændene, fordi de er tjenstivrige med at efterse Bagagen, men jeg skal ikke nægte, at Mødet med det tyske Toldvæsen, der efterser ens Pas og ens Vogn og med et Smil og et høfligt Buk lader en passere, giver et godt Indtryk, medens det gaar til paa en noget anden Maade, naar man skal ind i sit eget Land. Saa bliver man mødt af det danske Toldeftersyn med det Spørgsmaal: Har De toldpligtige Varer? og naar man saa svarer nej, viser Toldeftersynet straks i Handling klart og tydeligt, at de ikke tror, hvad man siger; de efterser ens Vogn, tager Sæderne op, undersøger Magasinerne, og efter et nøje, grundigt og noget irriterende Eftersyn faar man Lov til at passere. Jeg kan ikke andet end udtale min Forstemthed over det Indtryk, som fremmede faar af vort Land, naar de passerer Grænsen. I hvert Fald synes jeg, at Toldeftersynet kunde lade være med at spørge, om man har toldpligtige Varer, naar Forholdet er det, at de ikke tager noget Hensyn til ens Svar. Hvis det er nødvendigt i alle Tilfælde at foretage dette grundige Eftersyn, kunde de jo gøre det ganske stilfærdigt og saa f. Eks. sige: Det er vor Pligt at se efter, om De har toldpligtige Varer. Jeg kan jo ikke udtale mig om, hvor nødvendigt det er at have et skarpt Toldeftersyn ved Grænsen — det vil afhænge af Forholdene i det hele taget dernede —, men jeg vil gerne have Lov til at sige, at Toldembedsmændene maa vide, at de ikke blot har den Pligt at paase, at toldpligtige Varer ikke gaar ind over Grænsen, men at de ogsaa har den Opgave at være Forpost for det danske Folk overfor fremmede besøgende; de har den Opgave at give det første Indtryk af det danske Folk, naar fremmede kommer til vor Grænse. Derfor retter jeg den Henstilling til den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt at faa Toldeftersynet udført paa en saadan Maade, at det ikke virker irriterende og forstemmende, og at

Toldembedsmændene fik Forstaaelse af, at de har en dobbelt Opgave. Ganske vist er vi et Landbrugsland — vi er jo stolte af det —, men alligevel skulde Toldeftersynet jo nødvendig foregaa paa en saadan Maade, at fremmede tænker om os: Ja, hvad kan man forlange andet af en Stud end et Brøl.

De to ærede Ordførere for Oppositionspartierne har nu givet deres Bidrag til Finanslovdebatten. Man kan ikke sige, de var skarpe i deres Kritik eller aggressive i deres Form, men man kan heller ikke sige, at de udtrykte nogen Imødekommenhed i de vigtige politiske Spørgsmaal, der foreligger.

Atter i Aar har vi hørt den Debat mellem nuværende og forhenværende Finansministre om, hvem der har den største Skyld eller den største Ære af det Resultat, som foreligger paa Statsregnskab og Finanslov. Det er et Spørgsmaal, som jeg vil overlade den højtærede Finansminister at føre Diskussionen om. Men det forekommer mig, at man i Venstres Presse har gjort sig overordentlig store Anstrengelser for at give Udtryk for, at det ene og alene er det forrige kloge Finansstyre, der er Skyld i, at Statsregnskab og Finanslov viser de Resultater, som foreligger. En Fælleskorrespondance i Venstres Presse siger med store Overskrifter: Ingen Finansplan, men et uærligt Budget. Takket være Venstres Reguleringspolitik viser Statsfinanserne et stort Overskud. — Jeg kan godt forstaa, at man fra Venstrepartiets Side anstrenger sig af yderste Ævne for at bibringe Vælgerbefolkningen i Danmark den Opfattelse, at det udelukkende er Venstres kloge Finansstyre, de gode Resultater skyldes. Man har jo saa tidt set, med hvilken Iver man prøver paa at paavirke Befolkningens Opfattelse i den Retning, at naar det er en socialdemokratisk Finansminister, der sidder ved Styret, saa betyder det Ødselhed med Statens Finanser, medens der, naar det er en Venstre-Finansminister, hersker den nøjeste Sparsommelighed og den klogeste Fremfærd. Det maa være en ualmindelig trist Skæbne for den tidligere Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at det stadig er blevet hans Lod som Finansminister at gøre Gæld, medens det er blevet den nuværende højtærede Finansministers Lod at betale noget tilbage af den Gæld, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har stiftet. Det maa være en uhyre trist Skæbne, at det altid først er Aar efter, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fratræder som Finansminister, at de heldige Virkninger af hans kloge Styre viser sig. Og det kan ikke næg-